

[Ebba Strange]

jen. Hvis det er sandt – og det er det, jeg gerne vil spørge ministeren om; det kan godt være, han ikke kan svare på det her og nu, men så kan vi vel få svaret senere – så synes jeg, det er meget problematisk, det, der sker.

Jeg kan godt se, at ministeren siger, at man ved administrative bekendtgørelser fra justitsministeriet kan sikre en vis ensartet behandling af sagerne, at de mere udviklede sager stadig væk kan forelægges for statsadvokaturen, og at tiltalefrafald i en række sager stadig skal ligge hos statsadvokaturen, mens beslutning om anke af byretsdomme skal fjernes fra statsadvokaturen, men alt i alt synes jeg ikke, det fremgår af dette forslag, at der ikke sker en svækkelse af retssikkerheden. Derfor kan vi, sådan som det ligger her, ikke støtte forslaget.

Det andet punkt drejer sig om at flytte spiritus- og promillesager fra retterne og lade dem afgøre som udenretslige sager. Det vil vi også vende os imod. I forvejen anser vi spirit- og promillesager for at være alvorlige sager, og vi synes i forvejen, det er tvivlsomt, at de bliver afgjort på den måde, de bliver – allerede de sager, der bliver afgjort i dag – og vi vil ikke gå med til, at også fradømmelse af kørekort og domme i det hele taget i de større sager også skal kunne foregå udenretsligt. Jeg mener, vi har at gøre med et område inden for retsplejen, som er meget alvorligt. Det er meget alvorligt efter vores vurdering at køre spirit- og promillekørsel, og det skal for domstolene, det skal for retten, det skal foregå i fuld offentlighed, sådan at offentligheden kan se, hvordan der bliver dømt i de sager. Jeg ved godt, som hr. Hagen Hagensen var inde på, at meget af det foregår efter et skema og meget på samlebånd, men spørgsmålet er, om det ikke er det, der er fejlen.

Justitsministeren henviser i sine bemærkninger til, at vi har en lang række særlove, hvor der i forvejen foregår udenretslig behandling. Jeg vil da godt, ligesom hr. Jimmy Stahr var lidt inde på, spørge, om det så ikke snarere var rimeligt, at vi kiggede på de særlove og indførte nogle regler om, at de ikke i så høj grad kunne behandles som politisager, som det i øjeblikket er tilfældet.

Det tredje punkt drejer sig om at begrænse isolationsfængslingen. Selvfølgelig er det godt, at der kommer et forslag om begrænsning af isolationsfængsling. Vi har diskuteret isolationsfængsling, siden vi havde den store

ændring af retsplejeloven i sommeren 1978. Debatten er bølget frem og tilbage, for og imod. Der skal ikke være nogen tvivl om, at socialistisk folkeparti ligesom i 1978 stadig væk står bag kravet om en fuldstændig afskaffelse af totalisolationen. Det er ikke ret mange dage siden, at vi her i folketinget havde lejlighed til at stemme for et forslag, som VSerne havde fremsat om dette spørgsmål, og vi vil støtte det samme krav, og vi vil blive ved med at kæmpe for det.

Vi er fuldstændig klar over alle de problemer, der kan ligge af praktisk og bygningsmæssig art i arresthusene og i fængslerne for at få opretholdt en delvis isolation. Vi er også fuldstændig enige i hele debatten om forholdet mellem hensynet til den fængslede og hensynet til efterforskningen, men vi har valgt side i den debat og sagt, at hensynet til den sigtede er det, der vejer tungest for vort vedkommende. Derefter må vi foretage de ændringer i de fysiske rammer og de praktiske forhold, som gør det muligt at holde en fængslet isoleret fra bestemte personer og afskaffe totalisolationen. Det skal fortsat være vores bestræbelse at gøre det.

Jeg vil godt sige om det, retsplejeudvalget har forelagt for justitsministeren, og som justitsministeren nu har forelagt folketinget, at jeg egentlig godt kan være bekymret for en tre måneders grænse. Jeg har altid en lidt utryk fornemmelse ved disse faste grænser, fordi de i anden lovgivning har en tendens til at blive det almindelige. Hvis vi indfører en regel om, at man generelt ikke må isolationsfængsle mere end tre måneder, vil det så ikke blive det, der bliver det almindelige? Vil man ikke ligesom blive mindre opmærksom på at få efterforskningen afsluttet og sagen afgjort, inden de tre måneder er gået? Når de tre måneder er gået, skal det gøres, og det er godt, men jeg er bekymret for den og vil stadig væk foretrække at arbejde for, at vi får isolationen afskaffet.

Endelig er der så det forslag, som nok har optaget os mest i forbindelse med fremsættelsen af dette lovforslag, fordi det er det, vi har debatteret mest i den sidste tid. Jeg skal medgive hr. Hagen Hagensen og hr. Bjørn Elmquist, at der er gjort et dygtigt forarbejde. Gennem talrige spørgsmål og gennem forslag her i tinget, gennem i nogle aviser en stadig påpegen af, hvor billigt vores volds ofre slipper, og en påpegen af, at vi næsten